RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4118/86

af 22. december 1986

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for tilberedninger og konserves af sardiner, henhørende under pos. 16.04 D i den fælles toldtarif, med oprindelse i Tunesien (1987)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I samarbejdsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Tunesien [1], suppleret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1080/83 af 18. april 1983 om fastsættelse af ordningen for Grækenlands samhandel med Tunesien [2], er det fastsat, at tilberedninger og konserves af sardiner, henhørende under pos. 16.04 D i den fælles toldtarif, med oprindelse i Tunesien, skal kunne indføres toldfrit til Fællesskabet; de nærmere enkeltheder i denne ordning skal fastsættes ved brevveksling mellem Fællesskabet og Tunesien; da denne brevveksling endnu ikke har fundet sted, bør gyldighedsperioden for fællesskabsordningen for 1986 forlænges indtil den 31. december 1987; et toldfrit fællesskabstoldkontingent på 100 tons bør derfor åbnes; dette toldkontingent gælder fra den 1. januar 1987 og indtil den i artikel 18 i samarbejdsaftalen mellem Fællesskabet og Tunesien omhandlede brevveksling har fundet sted eller indtil iværksættelsen af en fællesskabsordning for indførsel af de pågældende varer, dog senest indtil den 31. december 1987;

da der ikke foreligger en protokol, som omhandlet i artikel 179 og 366 i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, bør Fællesskabet træffe de i aktens artikel 180 og 367 omhandlede foranstaltninger; den pågældende toldmæssige foranstaltning gælder derfor for De Ti;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og vedvarende adgang for alle Fællesskabets importører til nævnte kontingent samt for fortløbende anvendelse uden afbrydelse af de for dette kontingent fastsatte satser ved enhver indførsel af de pågældende varer i medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt; et system for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de ovenfor fremførte principper; for bedst muligt at afspejle den faktiske udvikling på markedet for de pågældende varer skal denne fordeling foretages i forhold til medlemsstaternes behov, der dels beregnes på grundlag af de statistiske oplysninger vedrørende indførsler fra Tunesien af de pågældende varer i en repræsentativ referenceperiode, og dels på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i de seneste tre år, for hvilke der foreligger statistiske oplysninger, repræsenterer indførslerne i hver medlemsstat i forhold til indførslerne i Fællesskabet af de pågældende varer fra Tunesien følgende procentvise andele:

Medlemsstat	1983	1984	1985
Benelux	—	—	—
Danmark	—	—	—
Tyskland	—	—	—
Grækenland	—	—	—
Frankrig	—	—	100 (= 6 t)
Irland	—	—	—
Italien	—	—	—
Det forenede Kongerige	—	—	—

disse oplysninger kan ikke anses som repræsentative med henblik på at tjene som grundlag for en fordeling af kontingentmængden mellem medlemsstaterne; et skøn over medlemsstaternes indførsler i 1987 har vist sig vanskeligt på grund af disses karakter i de foregående år; for at sikre en rimelig fordeling af kontingentmængden kan de procentvise andele ved den indledende fordeling af dette kontingent tilnærmelsesvis fastsættes således:

Benelux	8
Danmark	4
Tyskland	16
Grækenland	2
Frankrig	50
Irland	2
Italien	2
Det forenede Kongerige	16;

for at tage hensyn til udviklingen i indførslerne af de pågældende varer i de forskellige medlemsstater bør toldkontingentet opdeles i to dele, idet den første del fordeles mellem medlemsstaterne og den anden del udgør en reserve, der senere skal dække behovet i de medlemsstater,

[1] EFT nr. L 265 af 27. 9. 1978, s. 1.
[2] EFT nr. L 120 af 6. 5. 1983, s. 1.

som har opbrugt deres indledende kvote; for at yde importørerne i de enkelte medlemsstater en vis sikkerhed bør den første del af fællesskabskontingentet fastsættes på et niveau, der i det foreliggende tilfælde kunne ligge på 50 % af kontingentmængden;

medlemsstaternes indledende kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, der næsten fuldstændig har opbrugt sin indledende kvote, trækker en tillægskvote på reserven; hver medlemsstat skal trække på reserven, når dens tillægskvote er næsten fuldstændig opbrugt, og dette så mange gange, som reserven tillader det; de indledende kvoter og tillægskvoterne skal være gyldige indtil kontingentperiodens slutning; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som især skal kunne følge udnyttelsesgraden af det samlede kontingent og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en betydelig rest af tildelingen i en af medlemsstaterne, er det nødvendigt, at denne stat tilbagefører en væsentlig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabskontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne anvendes i andre;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver disposition vedrørende forvaltningen af de kvoter, der tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 1. januar 1987 og indtil den i artikel 18 i samarbejdsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Tunesien omhandlede brevveksling har fundet sted eller indtil iværksættelsen af en fællesskabsordning for indførsel, dog senest indtil den 31. december 1987, suspenderes tolden ved indførsel i De Ti til nedennævnte niveau for de varer og inden for rammerne af det fællesskabstoldkontingent, der er anført i skemaet:

Løbenummer	Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Kontingent mængde (tons)	Kontingent-toldsats (%)
09.1201	16.04 D	Tilberedninger og konserves af sardiner, med oprindelse i Tunesien	100	fri

Artikel 2

1. Det i artikel 1 omhandlede toldkontingent opdeles i to dele.

2. Den første del på 50 tons af det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne der med forbehold af artikel 5 gælder indtil udgangen af den i artikel 1 fastsatte periode, omfatter følgende mængder:

	(tons)
Benelux	4
Danmark	2
Tyskland	8
Grækenland	1
Frankrig	25
Irland	1
Italien	1
Det forenede Kongerige	8.

3. Den anden del, der omfatter en mængde på 50 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats kvote, således som den er fastsat i artikel 2, stk.2, eller samme kvote nedsat med den del, der er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang reservemængden tillader det, trækning af en anden kvote på 15 % af den indledende kvote, eventuelt afrundet til nærmeste højere enhed.

2. Såfremt den anden kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at den indledende kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser trækning af en tredje kvote på 7,5 % af den indledende kvote.

3. Såfremt den tredje kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at den anden kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de samme betingelser trækning af en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end dem, der er fastsat i nævnte stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse kvoter ikke vil blive opbrugt. De underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget anvendelse af dette stykke.

Artikel 4

De tillægskvoter, der trækkes i medfør af artikel 3, gælder indtil udgangen af den i artikel 1 fastsatte periode.

Artikel 5

Medlemsstaterne tilbagefører senest den 1. oktober 1987 til reserven den ikke udnyttede del af den indledende kvote, som den 15. september 1987 overstiger 20 % af den oprindelige mængde. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1987 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, der har fundet sted til og med den 15. september 1987 og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt om den del af deres indledende kvote, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over størrelsen af de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2 og 3, og underretter hver enkelt af disse om reservens udnyttelsesgrad, så snart den har modtaget meddelelserne.

Den underretter senest den 5. oktober 1987 medlemsstaterne om reservemængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Den drager omsorg for, at det træk, hvorved reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik derpå dennes nøjagtige størrelse til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer enhver hensigtsmæssig foranstaltning, således at åbningen af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, gør det muligt fortløbende at foretage afskrivninger på deres samlede andel af fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de importører af de pågældende varer fri adgang til de kvoter, der tildeles dem.

3. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler af de pågældende varer med oprindelse i Tunesien, som forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

Artikel 8

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde for at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1986.

På Rådets vegne

G. SHAW

Formand